

عنوان مقاله:

بررسی شاخصه های معماری به کار رفته در کاروانسراهای استان گیلان از منظر بوم گرایی (نمونه موردی: کاروانسرای لات و تی تی)

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسین سلطانهاده - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز

احمدرضا خلیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

خلاصه مقاله:

در معماری و شهرسازی عصر حاضر یکی از راهبردهای مهم توجه به اقلیم منطقه و راهکارهای مطابق با شرایط اقلیمی است. این نوشتار بیان میدارد که بین راهکارهای معماری در طراحی اقلیمی کاروانسراها مناسباتی وجود دارد و رعایت آنها دستیابی به الگوهای مناسب اقلیمی را میسر میسازد. اقلیم مورد نظر مطالعه معتدل و مرطوب است که مهمترین عوامل تأثیرگذار آن بر معماری، رطوبت بالای هوا و خاک و همچنین میزان زیاد بارندگی است. ناحیه مورد مطالعه استان گیلان با معیارهای اقلیمی همچون زاویه تابش آفتاب، دما، رطوبت هوا، وزش باد و میزان بارندگی می باشد... هدف این مطالعه دستیابی به الگوهای مناسب اقلیمی و اصول حاکم بر آنها در طراحی کاروانسراها است. روش تحقیق این نوشتار تجزیه و تحلیل کیفی صورت گرفته است. وشتار حاضر شامل پاسخ به پرسشهای زیر جهت دستیابی به هدف مطالعه است: 1- خصوصیات اصلی تأثیرگذار در بنا های اقلیم معتدل و مرطوب به ویژه کاروانسراها انتخاب شده چیست؟ 2 ملاحظات اقلیمی در طراحی معماری از این قبیل بناها در این مناطق چگونه است؟ - 3- الگوهای بهینه و مناسب در طراحی اقلیمی چگونه است؟ فرض بر این است که بین راهکارهای معماری در طراحی اقلیمی کاروانسراها، مناسباتی وجود دارد و براساس آن میتوان الگوهای مناسب و بهینه اقلیمی را به دست آورد.

کلمات کلیدی:

طراحی اقلیمی، بوم گرایی، کاروانسرا، استان گیلان، معتدل و مرطوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/418607>

